

når forslaget ikke kom til behandling den 1. november, men blev udsat til i dag, er det, fordi en af ordførerne på sagen – ikke mig selv – var sygemeldt på det tidspunkt, og derfor bad vi om at få det udsat. Det er almindelig praksis her i Folketinget, hvis der er vigtige sager, hvor ordføreren gerne vil være til stede. Så plejer vi at snakke om det, så jeg går ikke ud fra, at det kan give fru Birthe Rønn Hornbech nogen problemer. Jeg synes, det var en meget medmenneskelig beslutning at træffe.

Jeg har noteret mig og er vidende om, så det behøver fru Birthe Rønn Hornbech overhovedet ikke oplyse mig om, for det er helt klart, at Venstres folketingsgruppe står bag afvisningen af forslaget. Det er jo klart, at når regeringen står sammen med justitsministeren, gælder det begge partierne. Jeg har trods alt været i Folketinget i 12 år, så det behøver jeg ikke at blive belært om af fru Birthe Rønn Hornbech. Jeg synes bare, Venstres folketingsgruppe ser helt forkert i denne sag, og jeg forestiller mig, at hvis jeg kunne få lov at optræde for hele Venstres folketingsgruppe og forklare sammenhængen i sagen, så er jeg sikker på, at et flertal i gruppen ville få en anden indstilling.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen selvfølgelig udviste vi da medmenneskelighed og gik med til, at sagen skulle udsættes i 3 uger. Vi synes bare, det er lidt flot nu at komme og sige, at nu må der ikke spildes én eneste dag, og nu skal forslaget gennemføres inden jul. Det kunne være, vi andre blev syge, hvad ved vi om det?

Og så vil jeg godt igen spørge hr. Poul Nødgaard: Hvornår begynder dialogen? Hvornår begynder den helt konkret? Hvornår begynder hr. Poul Nødgaard at nævne bare ét element af så konkret karakter, at det kan bruges i et kommissorium? Hvornår begynder hr. Poul Nødgaard på det?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hvis fru Birthe Rønn Hornbech havde studeret sine papirer oppe på sit kontor, ville hun have set, at Udvalget for Forretningsordenen er indkaldt til møde i dag, 5 minutter efter at den sidste sag på Folketingets dagsorden er færdigbehandlet. Her kommer hele denne sag til behandling, og når der efterlyses en dialog, kunne man passende starte dialogen på det møde.

Vi har talt sammen om sagen mange gange tidligere, og fru Birthe Rønn Hornbech, der var formand for underudvalget, protesterede ikke imod, at vi skrev en beretning og sendte den over til Justitsministeriet; ikke et ord lød der på det udvalgmøde, hvor det skete. Så fik vi trukket sagen over i Justitsministeriet, og jeg troede, at alt kørte på skinner, som det skulle. Men så fandt man pludselig ud af, at fru Birthe Rønn Hornbech sikkert har hjulpet justitsministeren med at finde ud af, at sagen skal tilbage til Folketinget.

Der blev ikke nævnt ét eneste ord om det i det afsluttende møde i Udvalget for Forretningsordenen, selv om det havde været et passende sted, hvor fru Birthe Rønn Hornbech kunne have sagt: Vi, altså Venstre, ønsker denne sag i Folketinget. Så tror jeg, vi allerede på det tidspunkt havde taget det ad notam og ført den i Folketinget.

Jeg synes, fru Birthe Rønn Hornbech har stillet sig på samme side som justitsministeren og har været med til at blokere for en ordentlig udgang af denne sag. Men fru Birthe Rønn Hornbech skal vide én ting: sagen bliver gennemført, hvad enten Venstre vil det eller ej.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan høre på hr. Poul Nødgaard, at det fortsat skal være for lukkede døre. Den befolkning, som Dansk Folkeparti altid påberåber sig at være fortaler for, må altså ikke vide, hvad der foregår.

Om nogen tid, når vi skal i Udvalget for Forretningsordenen, kan hr. Poul Nødgaard altså svare på det hele, men her i Folketingssalen kan han ikke, for den danske befolkning må ikke få at vide, hvad Dansk Folkepartis svar er. Det synes jeg er meget interessant i en sag, som hr. Poul Nødgaard nærmest kalder danmarkshistoriens største sag.

Lad mig så sige, at alt dette med, at Venstre og andre i Udvalget for Forretningsordenen ikke skulle have protesteret, er jo en lodret usandhed. Det fremgår fuldkommen klart af vores beretningsbidrag, ligesom vi har udtalt til dagspressen, at vi vil køre sagen for åbne døre, og at vi vil have forhandlingen her i Folketinget. Men jeg kan forstå, at Dansk Folkepartis argumentation og ideer ikke tåler dagens lys. Det skal stadig væk foregå for nedrullede gardiner i et udvalgs-værelse.